PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2021/1998

(2021. gada 15. novembris),

ar ko Igaunijai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ([1]) un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Direktīvas 2006/112/EK 168. un 168.a pantā ir noteiktas nodokļa maksātāju tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, ko izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli. Saskaņā ar minētās direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu saimnieciskās darbības aktīvu izmantošanu nodokļa maksātāju vai to personāla privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām, uzskata par pakalpojumu sniegšanu.

(2) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES ([2]) Igaunijai tika atļauts līdz 2017. gada 31. decembrim līdz 50 % ierobežot tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par konkrētu vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē un importēšanu, un atbrīvot nodokļa maksātāju no pienākuma uzskaitīt PVN par tādu transportlīdzekļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, uz kuriem attiecas ierobežojums.

(3) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1854 ([3]) Īstenošanas lēmuma 2014/797/ES spēkā esības termiņš tika pagarināts līdz 2020. gada 31. decembrim.

(4) Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2021. gada 12. februārī, Igaunija iesniedza Komisijai pieprasījumu atļaut piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168. a panta, lai ierobežotu atskaitīšanas tiesības attiecībā uz konkrētu vieglo pasažieru automobiļu, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē un importēšanu ("īpašais pasākums").

(5) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punkta otro daļu Komisija ar 2021. gada 19. marta vēstuli informēja pārējās dalībvalstis par Igaunijas pieprasījumu. Komisija 2021. gada 23. marta vēstulē paziņoja Igaunijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu.

(6) Bieži vien ir sarežģīti precīzi identificēt vieglo pasažieru automobiļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, un, pat ja tas ir iespējams, attiecīgā metode bieži vien ir apgrūtinoša. Atbilstīgi pieprasītajai atļaujai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, PVN apmēru, ko ir tiesības atskaitīt saistībā ar izdevumiem, ar dažiem izņēmumiem nosaka kā fiksētu procentu likmi. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Igaunijas iestādes uzskata 50 % likmi par pamatotu. Lai novērstu nodokļa dubultu uzlikšanu, vienlaicīgi būtu jāaptur prasība veikt PVN uzskaiti attiecībā uz vieglo automobiļu izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām, ja uz to attiecas ierobežojums. Ar šo īpašo pasākumu zūd vajadzība pēc uzskaites par uzņēmuma automobiļu izmantošanu privātām vajadzībām un vienlaicīgi tiek novērsta nodokļu nemaksāšana nepareizas uzskaites rezultātā.

([1]) OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

([2]) Padomes Īstenošanas lēmums 2014/797/ES (2014. gada 7. novembris), ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 330, 15.11.2014., 48. lpp.).

([3]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1854 (2017. gada 10. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2014/797/ES, ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 17. lpp.).

(7) Atskaitīšanas tiesību ierobežojums saskaņā ar pieprasīto atļauju būtu jāattiecina uz PVN, kas maksājams par konkrētu kategoriju vieglo pasažieru automobiļu pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē, importēšanu un ar to saistītiem izdevumiem, tai skaitā degvielas iegādi.

(8) Pieprasītā atļauja būtu jāpiemēro tikai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus un ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas papildus vadītāja sēdvietai, jo vieglos pasažieru automobiļus, kuru maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 3 500 kilogramus un kuriem papildus vadītāja sēdvietai ir vairāk kā astoņas sēdvietas, to rakstura vai darbības veida dēļ veida dēļ maz izmanto citiem nolūkiem, kas nav saimnieciskā darbība. Būtu jāpievieno arī sīki izstrādāts to vieglo pasažieru automobiļu saraksts, kas ir izslēdzami no minētās atļaujas darbības jomas, pamatojoties uz to īpašo izmantojumu.

(9) Atļauja būtu jāpiešķir uz laiku līdz 2024. gada 31. decembrim, lai ļautu pārbaudīt īpašā pasākuma nepieciešamību un efektivitāti, kā arī proporcionālo sadalījumu starp izmantojumu saimnieciskajai darbībai un citu izmantojumu, kas ir tā pamats.

(10) Ja Igaunija uzskata, ka ir nepieciešams pagarināt atļauju arī pēc 2024. gada, tai līdz 2024. gada 31. martam būtu jāiesniedz Komisijai pagarinājuma pieprasījums, kam pievienots ziņojums, kurā ietverts piemērotās procentuālās daļas pārskats.

(11) īpašajam pasākumam būs nenozīmīga ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem kopējiem nodokļa ieņēmumiem, un tam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido iekasētais PVN,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. un 168.a panta, Igaunijai ir atļauts līdz 50 % ierobežot tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar vieglajiem pasažieru automobiļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, ja šie izdevumi attiecas uz šādu vieglo automobiļu, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, pirkumu, līzingu, iegādi Kopienas iekšienē vai importu, kā arī uz izdevumiem, kas saistīti ar šādu automobiļu tehnisko apkopi, remontu un degvielas iegādi.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Igaunija vieglā pasažieru automobiļa izmantošanu ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām neuzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja minētais vieglais pasažieru automobilis ir nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa un ja uz minēto automobili attiecas ar šā lēmuma 1. pantu atļautais ierobežojums.

3. pants

1. Šo lēmumu piemēro tikai vieglajiem pasažieru automobiļiem, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas.

2. Šo lēmumu nepiemēro šādu kategoriju vieglajiem automobiļiem:

a) atkārtotai pārdošanai, īrei vai līzingam iegādātiem viegliem automobiļiem;

b) automobiļiem, ko izmanto pasažieru pārvadājumiem par atlīdzību, tostarp taksometra pakalpojumiem;

c) automobiļiem, ko izmanto braukšanas apmācībām.

4. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2024. gada 31. decembrī. Pieprasījumu pagarināt šajā lēmumā paredzēto atļauju Komisijai iesniedz līdz 2024. gada 31. martam, un tam pievieno ziņojumu, kurā ietverts pārskats par 1. pantā noteikto procentuālo daļu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Igaunijas Republikai.

Briselē, 2021. gada 15. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES